

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.941/2017/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Székely Ákos, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2018. június 29.
Az ügy tárgya: garázdaság büntette és más bűncselekmények
Terhelt: I. rendű
Első fok: Ajkai Járásbíróság, 5.B.393/2014/30., ítélet, tárgyalás, 2016. szeptember 30.
Másodfok: Veszprémi Törvényszék, 1.Bf.19/2017/7., ítélet, nyilvános ülés, 2017. október 10.
Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva az Ajkai Járásbíróság 5.B.393/2014/30. számú, valamint a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.19/2017/7. számú ítéleteit I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] Az Ajkai Járásbíróság a 2016. szeptember 30-án kelt 5.B.393/2014/30. számú ítéletével az Ajkai Járásbíróság B.54/2012/14. számú ítéletének I. rendű terhelttel szemben zaklatás vétsége [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: korábbi Btk. - 176/A. § (2) bekezdés a) pont] miatt próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette, valamint a terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetéseben [Btk. 194. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés], garázdaság büntetéseben [Btk. 339. § (1) bekezdés, és (2) bekezdés a) és d) pont], továbbá zaklatás vétségében [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és abból a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében a terhelt és védőjének fellebbezése alapján eljárva a Veszprémi Törvényszék a 2017. október 10-én kihirdetett 1.Bf.19/2017/7. számú ítéletével a terhelt garázdaság

büntettként minősített cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, és mellőzte a terhelt bűnösségének megállapítását zaklatás vétségében [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont], a büntetést pedig zaklatás vétsége és a jelen ügyben megállapított bűncselekmények miatt tekintette halmazati büntettként kiszabottnak. Egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás felülvizsgálati indítvánnyal érintett részének lényege a következő.
- [4] I. rendű, II. rendű és III. rendű terhelt 2014. január 17-én 20.10 óra körüli időben a sértettet keresve megjelentek a házánál, aminek az utca felőli része kerítés nélküli, az utcáról az udvara a közvilágítás által jól belátható. Az I. rendű terhelt a kezében magával vitt egy motoros láncfűrész.
- [5] Az udvaron az I. rendű terhelt működésbe hozta a kezében tartott láncfűrész, és azt félelemkeltés céljából hangosan működtetve azzal fenyegette meg a sértettet, hogy „hol van a sértett, mert széjjelvágom, ha meglátom, szétmetélem”.
- [6] I. rendű terhelt fenyegetéseitől megijedve a sértettek a ház ablakán kiugorva az utcára menekültek. A sértett a terhelteket távozásra szólította fel, azonban az I. rendű terhelt „na most adjatok neki” felszólítására a II. rendű és a III. rendű terhelt rátámadtak, és a II. rendű terhelt ököllel arcon ütötte, a III. rendű terhelt pedig mellkason rúgta, amitől a sértett a földre esett. A II. rendű terhelt ököllel még egyszer fejen ütötte, majd mindhárom terhelt távozott a helyszínről.

II.

- [7] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés a)-c) pontjára hivatkozással terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatása, és a terhelt garázdaság büntette miatti felmentése, egyebekben a büntetés enyhítése, és annak próbaidőre való felfüggesztése, másodlagosan - a Be. 373. § (1) bekezdés II-IV. pontjában írt okokból - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítása érdekében.
- [8] Indokai szerint a bíróság jogerős ítéletében a tényállást kizárólag a sértett vallomására alapította, és nem adta indokát annak, hogy az egyéb bizonyítékokat miért zárta ki. Az I. rendű terhelt sem egészségi állapota, sem az esetkori ittassága okán nem tanúsíthatta a neki felrótt magatartást, a motorfűrész pedig nem is volt a helyszínen, mert azt az I. rendű terhelt egy rokonának adta kölcsön. A nyomozás során sem a terhelt ittasságát, sem egészségi állapotát, sem a terheltnak a motorfűrész hollétére vonatkozó előadását nem vizsgálták. Ezért az ítélet indokolásában ki kellett volna térni arra, hogy miért került sor ennek ellenére a szakértői bizonyítás elutasítására. Ilyen hiányos indokolás mellett - a védő álláspontja szerint - a döntés felülbírálatra alkalmatlan.
- [9] Az indítvány szerint a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem meríti ki a garázdaság törvényi tényállási elemeit. Az I. rendű terhelt az utcán a motorfűrészszel nem fenyegetőzött, az ingatlan zárt udvarában hozta csak működésbe, ekkor azonban az utcán senki sem tartózkodott. Magatartása így másokban félelmet nem keletkeztethetett.
- [10] A Legfőbb Ügyészség a BF.290/2018. számú átiratában az indítványt alaptalannak tartotta, és a támadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.
- [11] Ennek indokául arra hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéleti tényállás az irányadó, és annak alapulvételével az I. rendű terhelt magatartása a garázdaság valamennyi törvényi tényállási elemét kimerítette. Az ítéleti tényállás kellő részletességgel írja le az elkövetés helyét, ami a közvilágítás által jól megvilágított, és az utca felől teljesen nyitott.
- [12] Kétségtelen, hogy a cselekmény során erőszakot csak a II. rendű és III. rendű terhelt fejtett ki, azonban ezt az I. rendű terhelt felszólítására tették, és az I. rendű terhelt maga is erőszakos magatartást tanúsított, amikor fenyegető kijelentések közepette egy motoros fűrész indított be.
- [13] A Legfőbb Ügyészség utalt arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye, a

jogerős ítéletben megállapított tényállás, és az ahhoz vezető tényállás-megállapító tevékenység is támadhatatlan. Ezért az indítványnak a bizonyítással kapcsolatos, és a bizonyítékok mérlegelését vitató részében a felülvizsgálat törvényben kizárt. Az indokolási kötelezettség megszegése pedig csak akkor valósítana meg felülvizsgálati okot, ha annak folytán nem lenne megállapítható, mire alapozta a bíróság a döntését, de jelen esetben erről nincs szó.

- [14] A Legfőbb Ügyészség átiratára a terhelt - védője útján - írásban tett észrevételt. Ebben fenntartotta, hogy nem követett el bűncselekményt, mert az utcán nem fenyegetőzött a motoros fűrésszel, a zárt ingatlanban elkövetett cselekmény pedig alkalmatlan arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen. A bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mert nem indokolta meg, hogy egyes bizonyítékokat miért vetett el, továbbá azt sem, hogy a szakértői bizonyításra irányuló indítványt miért utasította el, és miért hagyta figyelmen kívül, hogy a közvetlenül a cselekmény után tartott házkutatás során a motorfűrész nem került elő, illetve nincs arra sem adat, hogy a helyszínrre kikerkező rendőrök benzingőz szagát érezték volna.
- [15] A terhelt észrevételei kapcsán a Legfőbb Ügyészség a BF.290/2018/2. számú átiratában a korábbi nyilatkozatukban foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta.

III.

- [16] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.
- [17] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdés a)-g) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható [Be. 423. § (1) bekezdés]; felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bekezdés, Be. 388. § (2) bekezdés].
- [19] A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján - egyebek mellett - valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a büntetőjog szabályainak megsértése miatt került sor. Ez valóban megvalósul akkor, ha a terheltnek a tényállásban rögzített magatartása nem valósít meg bűncselekményt. Ezért az indítvány azon része alapján, amelyben a védő a garázdaság törvényi tényállási elemeinek hiányát állítja, felülvizsgálatnak helye van.
- [20] A Btk. 339. §-ában meghatározott garázdaságot az követi el, aki olyan kihívóan közösséggellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, feltéve, hogy súlyosabb bűncselekmény nem valósult meg.
- [21] Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt előbb a magával vitt, az emberi élet különösen brutális módon való kioltására alkalmas motoros eszközt beindította, majd azt félelemkeltés céljából, demonstratív módon, hangosan berregtette, és hangosan kiabálva annak ember elleni, ölésre való használatával fenyegetőzött; a bent lakók megjelenése után pedig a sértett bántalmazására biztatta társait, akik ennek eleget is tettek. Fel sem merülhet tehát, hogy az I. rendű terhelt a cselekmény során csupán vétnen jelenlévőként tartózkodott volna a helyszínen; a társaival való szándékegysége - magatartásából és verbális kijelentéseiből is - a külvilágban egyértelműen megjelent, észlelhető volt. Az I. rendű terheltnek a társait támogató, egyetértő magatartása egyúttal demonstratív jellegű is volt, terhelt-társainak szándékát erősítette, a sértetre gyakorolt bénító hatást pedig fokozta. Az I. rendű terhelt ezért a társai által kifejtett erőszak miatt - a garázdaság bűnsegédjeként - akkor is felelősséggel tartozna, ha törvényi tényállási elem megvalósítása nem lenne a terhére róható.
- [22] A garázdaság törvényi tényállási eleme azonban nem az erőszak, hanem erőszakos magatartás

kifejtése, melyek nem azonos fogalmak. A garázdaság törvényi tényállásában szereplő erőszakos magatartás aktív, támadó jellegű cselekvés, ami szélesebb körű, mint az erőszak, mert a személy vagy dolog elleni erő közvetlen alkalmazásán túlmenően magában foglalja az erő alkalmazására irányuló kísérletet vagy a testi épség ellen irányuló olyan közvetlen fenyegetést is, amikor a sértett személy meghátrálással, meneküléssel tudja kivonni magát vagy a dolgot az erőszak alól (BH 2008.291.I.).

- [23] Jelen esetben azonban a sértettet nem is tudta magát kivonni az erőszak alól; a II. rendű és III. rendű terheltek az I. rendű terhelt élet elleni közvetlen fenyegetése után azonnal, az I. rendű terhelt aktív biztatása mellett bántalmazták a sértettet, következésképp az I. rendű terhelt magatartása is mindenben megfelelt az erőszakos magatartás ismérveinek. Ezért magatartása nem csupán bűnsegély volt a társai által elkövetett bűncselekményhez, hanem maga is tényállási elemet valósított meg.
- [24] A garázdaság további törvényi tényállási elemei is megvalósultak, mert a terheltek, s azon belül így az I. rendű terhelt cselekménye is - mind elkövetési módját, mind észlelhetőségét illetően - kihívóan közösségellenes volt, és alkalmas volt megbotránkozás, riadalom keltésére.
- [25] A jogerős ítéleti tényállás alapján az I. rendű terhelt nem az utcán, hanem a Dózsa utca 6. számú ház udvarán fejtette ki a bűncselekményt megalapozó magatartását. Közömbös tehát, hogy az utcán - a bűncselekményt megelőzően, a helyszínre menet - milyen magatartást tanúsított. Az irányadó tényállás részletesen tartalmazza azt is, hogy - az indítványban írtakkal szemben - a bűncselekmény helyszínéül szolgáló udvar az utca irányában teljesen nyitott, és a közvilágítás által jól megvilágított volt, azt még kerítés sem határolta.
- [26] Ekként a terheltek a közösség nyugalma semmibe véve, kihívóan közösségellenes módon követték el a cselekményüket, amikor is a bárki által belátható, a közterülettől el nem határolt területen megtámadták azt a házat, amelyben a sértett tartózkodott, és az I. rendű terhelt - az ember által ki nem védhető, véres sérülések, csonkolások és halál okozására alkalmas eszköz működtetésének hangos bemutatásával - fenyegette meg a sértettet, majd biztatására a társai durván bántalmazták, megverték, melynek következtében a sértett a földre is került, de egyikük még ott is megütötte. Az elkövetési mód így nem vitásan kihívóan közösségellenes.
- [27] A garázdaság további törvényi tényállási eleme pedig a kihívó közösségellenesség mellett a megbotránkozás, riadalom keltésére való alkalmasság; nem pedig annak tényleges létrejötte. E tényállási elem pedig megvalósul, ha az annak kiváltására alkalmas cselekményt az elkövető a közforgalom számára nyitva álló, bárki által belátható helyen valósítja meg, és nem zárja ki, hogy azt véletlenszerűen éppen kevesen, vagy véletlenszerűen - legalábbis kívülállóként - akár senki sem észlelte (BH 1980.122.). A közterülettől el nem határolt, állandóan kivilágított udvaron megvalósított erőszakos magatartás ezért lehet kihívóan közösségellenes, és megbotránkozás, riadalom keltésére is alkalmas.
- [28] Az I. rendű terhelt magatartásával így jelen esetben a garázdaság törvényi tényállásának valamennyi elemét kimerítette, következésképp bűnösségének megállapítására a társtettesként elkövetett garázdaság büntetében a büntetőjog szabályainak sérelme nélkül került sor.
- [29] A védő hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére is, ami a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontjában írt feltétlen eljárási szabálysértés, és a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján valóban felülvizsgálati ok is, azonban csak akkor valósul meg, ha a támadott határozat indokolása tény- vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, mire alapozta a bíróság a döntését (BH 2010.117.). A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye azonban kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén (BH 2013.10.I.).
- [30] Jelen esetben az indítványban az indokolási kötelezettség megsértésére való hivatkozás is valójában az irányadó tényállás megalapozottságát kifogásolta, amikor azon bizonyítás elmaradását, és megindokolásának hiányát sérelmezte, ami - álláspontja szerint - alkalmas lett volna a bíróság által

elfogadott tanúvallomások hitelének megdöntésére. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az indokolásból a bíróság ténymegállapító tevékenysége nem követhető nyomon, hanem valójában a ténymegállapító tevékenység mikéntjének tartalmi sérelmezése, ami a hivatkozott - eljárási szabálysértésen alapuló - felülvizsgálati oknak nem felel meg.

- [31] A védő ezen túlmenően közvetlenül is támadta a tényállás megállapítását azt állítva, hogy az I. rendű terhelt egészségi állapota és ittassága folytán egyébként sem volt képes a motorfűrészt működtetésére, illetve az a vádbeli napon nem is volt birtokában. Mivel azonban az ezzel ellentétes ténymegállapításokat a jogerős ítélet tényállása rögzíti, azok a Be. 423. § (1) bekezdésére tekintettel a felülvizsgálatban vitássá nem tehetők, sem közvetlenül, sem az azokhoz vezető bizonyítás, és az azokra vonatkozó indokolás hiányosságait sérelmezve.
- [32] Az indítvány felülvizsgálati okként megjelölte a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontját is. E törvényhely alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a bűncselekmény törvénysértő minősítése, avagy más anyagi jogszabálysértés folytán törvénysértő büntetést szabott ki vagy törvénysértő büntetést alkalmazott, illetve, ha a büntetés végrehajtását a törvényben írt kizáró ok ellenében függesztette fel. Ez esetben az indítvány a bűnösség megállapítását nem, csupán az alkalmazott jogkövetkezménynek - az említett okokból fakadóan - törvénysértő nemét, és/vagy mértékét sérelmezi. Jelen esetben az indítványnak a büntetés mérséklésére vonatkozó része a garázdaság büntette miatt kért részfelmentésen alapult, ezért a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában írt felülvizsgálati oknak megfelelő ténybeli hivatkozást az indítvány valójában nem tartalmaz.
- [33] Végül megjegyzi a Kúria, hogy felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye. Jelen esetben az a terhelt bűnösségét személyi szabadság megsértésében és testi sértés vétségében (a tényállás 1. pontjához kapcsolódóan), valamint garázdaság büntetében (a tényállás 2. pontja kapcsán) állapította meg, és a büntetést a korábbi Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétsége miatt is kiszabottnak tekintette (a korábban próbára bocsátással elbírált cselekmény kapcsán). Ezért a 2. tényállási pontban foglalt garázdaság tekintetében helye volt a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontján írt okból való felülvizsgálatnak.
- [34] Abban az esetben ugyanis, ha a 2. tényállási pontban garázdaság büntette és zaklatás vétsége lett volna a cselekmény jogerős ítéleti minősítése, az alaki halmazat helyett bűncselekményegység megállapítását célzó indítvány a Be. 416. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerinti felülvizsgálati oknak felelt volna meg (BH 2017.109.I.).
- [35] Észlelte a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a 2. tényállási pont kapcsán az I. rendű terhelt bűnösségét a garázdaság büntettén kívül - az ügyészi váddal egyezően - zaklatás vétsége miatt [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont] is megállapította, és megszüntette a terhelttel szemben a korábbi Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétsége miatt alkalmazott próbára bocsátást. A másodfokú bíróság a terhelt bűnösségének megállapítását zaklatás vétségében [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont] mellőzte.
- [36] A bírói gyakorlat következetes abban, hogy ha a személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével való fenyegetés célja nem a félelemkeltés, hanem a bántalmazás közbeni indulat levezetése, a zaklatás vétségének felrovására nincs lehetőség, a terhelt terhére kizárólag a megvalósult élet vagy testi épség elleni bűncselekmény állapítandó meg (BH 2011.303.).
- [37] Nincs ez másképp akkor sem, ha a bántalmazás nem okoz sérülést, és ezért annak kapcsán kizárólag köznyugalom elleni bűncselekmény valósul meg. Ilyenkor a fenyegetések egy nézeteltérés nyomán kialakult düh indulatban, a testbántalmazási szándék verbális kifejezésre juttatásaként hangzanak el, s az elkövető (jelen esetben: az elkövető biztatására a társai) bántalmazza is a sértettet. Ekkor a célzat ugyanis nem a rémületben tartás, a félelemkeltés, hanem az indulat levezetése, következképpen - a cselekménysort természetes egységként kezelve - csak a megvalósult élet vagy testi épség, illetve köznyugalom elleni bűncselekmény állapítható meg. Az I. rendű terhelt fenyegetésének jelen esetben sem a sértett későbbi félelemben tartása volt a célja, hanem a

bántalmazás megkezdése.

- [38] Amikor a másodfokú bíróság a terhelt bűnösségének megállapítását a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétségében mellőzte, figyelmen kívül hagyta, hogy a próbára bocsátással befejezett ügyben a bíróság a terhelt bűnösségét a korábbi Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontja szerinti zaklatás vétsége miatt állapította meg. Az elsőfokú bíróság a próbára bocsátást e bűncselekmény miatt szüntette meg, és ezen túlmenően állapította meg - az ügyészi váddal egyezően - a terhelt bűnösségét a 2. tényállási pont kapcsán a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétségében is. Nem az történt tehát, hogy az elsőfokú bíróság a próbára bocsátással elbírált, a korábbi Btk. 176/A. § (2) bekezdés a) pontja szerinti zaklatás miatt mondta ki bűnösnek ismét a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétségében is.
- [39] Így azonban a másodfokú bíróságnak az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítását a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétségében mellőző rendelkezése végeredményben oda vezetett, hogy a jogerős ítélet - a személyi szabadság megsértésének büntettén és a testi sértés vétségén kívül - kizárólag garázdaság büntetében mondta ki bűnösnek az I. rendű terheltet, és e bűncselekmények, valamint a próbára bocsátás megszüntetésével érintett zaklatás vétsége miatt szabott ki büntetést vele szemben, ami ekként maradéktalanul törvényes.
- [40] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és miután egyéb, a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból vizsgálendő eljárási szabálysértést nem észlelt, a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

IV.

- [41] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [42] A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2018. június 29.

Dr. Székely Ákos s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző